Neist asjust, mis neil Wenne-Ma-trositele sündisid, kennest meije minnewa aasta Kalendri sees olleme juttustanud.

Nemmad leidsid önne pärrast ranna äres ühhe laua, kenne sees üks suur raudkongs mitmed naelad, ja üks tuggew sikke kusejuur ollid. Täis römo sesinnatse leidmisse pärrast lökfid nemmad jälle omma majakesse pele taggasi. Teed käijes leidsid nemmad ühhe loja ning wägga komwa kiwwi, kedda nendasammoti kasa wöeti allasi assemel tedda prukida. Warsti teggid nemmad tuld, ja pannid sedda suurt kongse, mis ümmargune olli, senna sisse, tedda kumaks tehha; selsammal ajal tehti, ni kui asji kandis, ühhed tangid pöddra sarwist, sedda kuma raua kinni hoida.

Pärrast sedda panti se kumaks tehtud kongs allasi peäle, ja nemmad ajasid keige suremma naela selle auko sisse, mis jubba temma sees olli, et nemmad tedda wolksid tajuta. Sepäle rajusid nemmad kirwega selle da. Sepäle rajusid nemmad kirwega selle kongse köwwera otsa mahha, ja kui temma olli jahhedaks läinud, pistsid nemmad selle lajutatud auko sisse ühhe warre, ja wata! se olli üks hamer.

Kongse kowwerad otsad öigendasid nemmad nüüd, ihksid tedda ühhe kiwwi wasto, siddasid sedda pöddra nahha-rihmadega ühhe pitka ja tuggewa ridwa otsa, ja wata! se olli üks piik. (odda.)

Pärrast teggid nemmad weel ühhe teise piki ommast suremast naelast, tedda pitkema ridwa otsa siddudа.

Neil tulli ka warsti parras aeg kätte, omma söa-riistad katsuda. Üks suur walge karro tulli ühhel öhtul nende majakesse peäle; ni pea kui tedda nähti, wöeti jalla peäl nou, temmale wahwa melega wasto minna. Kaks Ma-rosid, kenne kä need pigid olna. Kaks Ma-rosid, kenne kä need pigid ol-lid, toukasid need raud-otsad temma lahti teh-tud kurgo sisse, ja tapsid tedda ärra, ehk kül ſure waewaga, sest se hirmus ellajas püdis